

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku wierzyciela Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w W.

przeciwko dłużnikowi M. K.

przy udziale licytanta D. P.

o egzekucję z nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2008 r.,

zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 lipca 2008 r.,

sygn. akt IV Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 16 lipca 2008 r. odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną dłużnika M. K. na postanowienie z 18 marca 2008 r., oddalające zażalenie tego dłużnika od postanowienia o przysądzeniu na rzecz D. P. własności nieruchomości położonej w W. za cenę 360.000 zł. Sąd ten wskazał, że do czasu nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804), art. 775¹ k.p.c. przewidywał kasację od postanowienia sądu II instancji wydanego w przedmiocie przybicia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze licytacji oraz w przedmiocie planu podziału między wierzycieli sumy

uzyskanej z egzekucji, jednakże obecnie obowiązująca treść tego przepisu nie przewiduje możliwości wniesienia skargi kasacyjnej od postanowień sądu II instancji wydanych w postępowaniu egzekucyjnym.

Skarżący w zażaleniu na to postanowienie zarzucił naruszenie art. 775¹ k.p.c. w brzmieniu sprzed dnia 5 lutego 2005 r. w zw. z art. 7 ustawy nowelizującej Kodeks postępowania cywilnego z 2 lipca 2004 r.

W konkluzji dłużnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu egzekucyjnym do dnia 4 lutego 2005 r. zagadnienie dopuszczalności kasacji regulował art. 775¹ k.p.c. Przewidywał on, jako zasadę (§ 1), że na postanowienie sądu II instancji, wydane po rozpoznaniu zażalenia, kasacja nie przysługuje. Wyjątki od tej zasady ujęte były w § 2 i dotyczyły postanowień sądu II instancji w przedmiocie przybicia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze licytacji oraz w przedmiocie planu podziału między wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji. W dniu 5 lutego 2005 r. weszła w życie ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, która materię dotychczas regulowaną w art. 775¹ k.p.c. przeniósła do art. 767⁴ § 2 k.p.c. i ukształtowała jednolicie. Zgodnie z brzmieniem art. 767⁴ § 2 k.p.c. na postanowienie sądu II instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia kasacja nie przysługiwała. Jak słusznie zauważa skarżący, art. 7 ustawy nowelizującej z dnia 2 lipca 2004 r. nakazał jednak kontynuować postępowania egzekucyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie tej ustawy (do takich należy postępowanie w niniejszej sprawie), według przepisów dotychczasowych, także jeśli chodzi o dopuszczalność kasacji, ocenianą według reguł z art. 775¹ k.p.c.

Już jednak następnego dnia, tj. 6 lutego 2005 r. stan ten uległ istotnej zmianie na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Wprawdzie ingerencja w treść art. 767⁴ § 2 k.p.c. ograniczyła się do zastąpienia dotychczas wymienionego w nim środka – kasacji – nowym – skargą kasacyjną, nie zmieniając zasady, że w postępowaniu egzekucyjnym nie przysługuje on na postanowienie sądu II instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia. Jednak zasadniczo odmiennie określony został sposób wplecenia nowej regulacji w tok postępowań

zainicjowanych wcześniej. Przejściowy przepis art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. generalnie wprowadził zasadę bezpośredniego działania nowej ustawy, stanowiąc, że sprawy wszczęte przed dniem jej wejścia w życie toczą się od tego dnia według jej przepisów. Dalsze stosowanie przepisów dotychczasowych ograniczone zostało do wypadków złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy z 22 grudnia 2004 r., a także do odmowy przyjęcia takiej kasacji do rozpoznania. Dlatego też od wydanych po dniu 5 lutego 2005 r. postanowień, które dotychczas strony mogły zaskarżyć kasacją na podstawie art. 775¹ k.p.c., ten środek zaskarżenia już nie przysługiwał, mimo że postępowania egzekucyjne, w toku których zapadły, zostały wszczęte przed dniem 5 lutego 2005 r. (zob. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2006 r., IV CZ 4/06, z dnia 17 października 2007 r., II CZ 83/07; z dnia 3 października 2007 r., IV CZ 58/07; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CZ 47/07; czy z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 55/07).

Wbrew więc stanowisku skarżącego, Sąd Okręgowy, aczkolwiek nie przeprowadził szczegółowych rozważań w zakresie zmian regulacji prawnej, trafnie przyjął, że od wydanego w dniu 18 marca 2008 r. postanowienia Sądu II instancji w przedmiocie przysądzenia własności – skarga kasacyjna nie przysługiwała.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie dłużnika jako bezzasadne (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).